

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5SŽk/15/2017
Identifikačné číslo spisu: 1016202543
Dátum vydania rozhodnutia: 30.05.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Morava
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1016202543.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): JUDr. G. E., bytom F., právne zastúpený: JUDr. Pavol Kontra, advokát so sídlom Čučmianska dlhá 21, 048 01 Rožňava, proti žalovanému: Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky, so sídlom Chlumeckého 2, 820 12 Bratislava, o preskúmanie opatrenia č. P-8496/2016 zo dňa 9. septembra 2016, konajúc o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 7Sa/65/2016-20 zo dňa 13. apríla 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 7Sa/65/2016-20 zo dňa 13. apríla 2017 z r u š u j e a v e c s ú d u v r a c i a krajskému na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“ alebo „správny súd“) uznesením č.k. 7Sa/65/2016-20 zo dňa 13. apríla 2017 postupom podľa § 98 ods. 1 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „S.s.p.“) odmietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti „rozhodnutia“ predsedníčky Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky č. P-8496/2016 zo dňa 09.09.2016, ktorým bolo žalobcovi podľa § 33a ods. 4 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (ďalej len „zákon č. 162/1995 Z.z.“) odobraté oprávnenie na spôsobilosť rozhodovať o návrhu na vklad údajov o právach k nehnuteľnostiam do katastra nehnuteľností podľa zákona č. 162/1995 Z.z.. O trovách konania rozhodol krajský súd s poukazom na § 170 písm. a/ S.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal. Zároveň podľa § 11 ods. 3 a 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch žalobcovi vrátil krátený súdny poplatok za podanú žalobu vo výške 43,30 €.

2. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že krajskému súdu bola dňa 24.11.2016 doručená žaloba proti inému zásahu orgánu verejnej správy, ktorým je rozhodnutie predsedníčky Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky č. P-8496/2016 zo dňa 09.09.2016. Týmto rozhodnutím bolo žalobcovi odobraté oprávnenie na spôsobilosť rozhodovať o návrhu na vklad údajov o právach k nehnuteľnostiam do katastra nehnuteľností podľa zákona č. 162/1995 Z.z. Žalobca navrhol, aby správny súd napadnuté rozhodnutie zrušil ako neústavné a nezákonné a priznal mu náhradu trov konania.

3. Žalovaný doručil správne mu súdu dňa 26.01.2016 vyjadrenie k žalobe, v ktorom žiadal podanú žalobu odmietnuť v zmysle § 98 ods. 1 písm. g/ S.s.p. ako neprípustnú z dôvodu, že rozhodnutie je vylúčené zo súdneho prieskumu podľa § 7 písm. g/ S.s.p..

4. Krajský súd s poukazom na § 55 ods. 3 S.s.p. uviedol, že podanie sa neposudzuje podľa jeho označenia, ale skúma sa, či obsah zodpovedá tomuto označeniu a to, či súd môže tomuto podaniu jednoznačne priradiť procesný režim žaloby proti inému zásahu orgánu verejnej správy. V danom prípade sa podanou žalobou žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia predsedníčky Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky č. P-8496/2016 zo dňa 09.09.2016 z dôvodu nezákonnosti a neústavnosti, čo nespadá pod režim § 252 až § 263 S.s.p..

5. Pri skúmaní procesných podmienok správny súd zistil, že predmetné rozhodnutie je vylúčené z predmetu prieskumu vzhľadom na § 7 písm. g/ S.s.p.. Poukázal na to, že žalobca na Okresnom úrade Rožňava, katastrálnom odbore zastáva funkciu vedúceho oddelenia zápisov práv k nehnuteľnostiam, pričom nepotrebuje nevyhnutne k svojej činnosti oprávnenie na spôsobilosť rozhodovať o návrhu na vklad, keďže jeho úlohou je najmä riadiť oddelenie, organizovať a kontrolovať plnenie úloh podriadenými zamestnancami a zodpovedať za riadne plnenie úloh oddelenia. Nakoľko neboli splnené zákonné podmienky, správny súd podanú žalobu odmietol podľa § 98 ods. 1 písm. g/ S.s.p. ako neprípustnú.

6. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca - sťažovateľ z dôvodov uvedených v ustanovení § 440 ods. 1 písm. f/, g/ a j/ S.s.p. kasačnú sťažnosť, ktorou sa domáhal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

7. V dôvodoch kasačnej sťažnosti uviedol, že konajúci orgán verejnej správy nepostupoval v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní ďalej len „správny poriadok“), keď postupoval v rozpore s § 3 ods. 1, 2, 4, 5, § 18 ods. 3, § 21 ods. 1 a 2, § 32 ods. 1 a 2, § 46, § 47 ods. 1, 3, 4 a § 52 správneho poriadku. Ďalej namietal, že nesprávnym procesným postupom mu ako účastníkovi konania krajský súd znemožnil, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva, najmä právo, aby jeho postavenie v konaní bolo rovné s postavením predsedníčky Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky a nie s postavením Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky (ďalej len „ÚGKaK SR“), s ktorým bolo konané ako s účastníkom konania (žalovaným), pričom sťažovateľ ÚGKaK SR ako žalovaného ani neoznačil a ÚGKaK SR podľa názoru sťažovateľa ani v skutočnosti iný zásah nevykonával. Správny súd mu znemožnil, aby mal rovnakú mieru možnosti uplatňovať prostriedky procesného útoku a procesnej obrany proti predsedníčke ÚGKaK SR a nie proti ÚGKaK SR. Z dôvodu, že k žalobe sa nevyjadril žalovaný subjekt práva (predsedníčka ÚGKaK SR), ale subjekt práva, ktorý nie je žalovaným účastníkom konania sa sťažovateľ v stanovenej lehote k jeho stanovisku nevyjadril.

8. Ďalej namietal, že krajský súd vec nesprávne právne posúdil tak, že sťažovateľ na Okresnom úrade Rožňava, katastrálnom odbore zastáva funkciu vedúceho oddelenia zápisov práv k nehnuteľnostiam, pričom nepotrebuje nevyhnutne k svojej činnosti oprávnenie na spôsobilosť rozhodovať o návrhu na vklad, keďže jeho úlohou je najmä riadiť oddelenie, organizovať a kontrolovať plnenie úloh podriadenými zamestnancami a zodpovedať za riadne plnenie úloh oddelenia a to na základe vyjadrenia „žalovaného“ k žalobe. Uviedol, že podľa opisu činnosti jeho štátnozamestnaneckého miesta je jeho úlohou ako vedúceho oddelenia, organizovanie a kontrolovanie plnenia úloh podriadenými zamestnancami a zodpovedanie za riadne plnenie úloh oddelenia. Uvedená skutočnosť podľa sťažovateľa dokazuje, že k výkonu jeho povolania je nevyhnutne potrebná osobitná odborná spôsobilosť rozhodovať o návrhu na vklad. Nesprávne právne posúdenie veci spočíva aj v tom, že počas jeho dočasnej práceneschopnosti bol dňa 22.11.2016 odvolaný z funkcie vedúceho oddelenia zápisov práv k nehnuteľnostiam a žalovaný to vo svojom vyjadrení úmyselne zamlčal. Aj táto skutočnosť dokazuje, že po jeho odvolaní z funkcie, je k výkonu jeho povolania v ešte väčšej miere potrebná osobitná odborná spôsobilosť rozhodovať o návrhu na vklad.

9. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že ÚGKaK SR ako žalovaný je ústredný orgán štátnej správy pre geodéziu, kartografiu a kataster. Žalovaného riadi a za jeho činnosť zodpovedá predseda. Predseda je štatutárnym zástupcom. Oprávnenie vydávať a odnímať oprávnenie na spôsobilosť rozhodovať o návrhu na vklad vyplýva predsedovi z titulu jeho postavenia ako štatutárneho orgánu žalovaného, prostredníctvom ktorého žalovaný koná navonok. Nemožno preto súhlasiť s názorom sťažovateľa, že nakoľko krajský súd podľa jeho názoru mal ako so žalovaným konať s predsedníčkou ÚGKaK SR a nie s ÚGKaK SR, nemal „rovnakú mieru možností uplatňovania prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany“ proti predsedníčke ÚGKaK SR, najmä vyjadriť sa k vyjadreniu žalovaného k žalobe. Ak súd podľa názoru sťažovateľa konal so subjektom, ktorý podľa sťažovateľa nemal byť účastníkom konania, mohol túto skutočnosť sťažovateľ namietat' vo vyjadrení k podaniu ÚGKaK SR zo dňa 18.1.2017.

10. Ďalej uviedol, že v prípade rozhodnutia o odňatí oprávnenia na spôsobilosť rozhodovať o návrhu na vklad, ide o také rozhodnutie, resp. opatrenie orgánu verejnej správy, ktoré sa zakladá výlučne na posúdení odbornej spôsobilosti ako základnej podmienky pre udelenie, resp. neudelenie oprávnenia rozhodovať o návrhu na vklad v katastrálnom konaní. Zároveň poukázal na to, že v prípade odňatia osobitnej odbornej spôsobilosti rozhodovať o návrhu na vklad sa nejedná o nezvratný stav na strane žalovaného, nakoľko v zmysle § 33 zákona č. 162/1995 Zb. ako aj skúšobného poriadku, sa môže sťažovateľ na skúšku opätovne prihlásiť za splnenia ďalších hmotnoprávných podmienok. V tejto súvislosti poznamenal i to, že podmienku osobitnej odbornej spôsobilosti musí splniť iba zamestnanec vykonávajúci štátnu službu na úseku katastra v prípade rozhodovania v katastrálnom konaní o návrhu na vklad. Pokiaľ ide o výkon iného katastrálneho konania, príslušný zamestnanec nemusí splňať podmienku osobitnej odbornej spôsobilosti. Žalovaný taktiež poukázal na to, že sťažovateľ t.č. vykonával na Okresnom úrade Rožňava, katastrálnom odbore funkciu vedúceho oddelenia zápisov práv k nehnuteľnostiam. Žalovanému taktiež nie je známe, že by sťažovateľ mal vykonávať inú činnosť ako funkciu vedúceho oddelenia. Hlavnou úlohou sťažovateľa ako vedúceho oddelenia je v súlade so Smernicou Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, ktorou sa upravujú podrobnosti o vnútornej organizácii úradu v platnom znení, riadiť oddelenie, organizovať a kontrolovať plnenie úloh podriadenými zamestnancami a zodpovedať za riadne plnenie úloh v rozsahu pôsobnosti oddelenia. Z uvedeného vyplýva, že ako vedúci oddelenia nepotrebuje nevyhnutne k svojej činnosti oprávnenie na spôsobilosť rozhodovať o návrhu na vklad, nakoľko rozhodovanie v katastrálnom konaní o návrhu na vklad nie je hlavnou náplňou jeho zamestnania. Pre doplnenie žalovaný uviedol, že pri funkcii vedúceho oddelenia nie je podmienkou obsadenia tejto funkcie osobitná odborná spôsobilosť rozhodovať o návrhu na vklad v zmysle zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe. Z vyššie uvedeného vyplýva, že odňatie osobitnej odbornej spôsobilosti rozhodovať o návrh na vklad nepredstavuje právnu prekážku výkonu povolania alebo zamestnania sťažovateľa. Žalovaný s poukazom na uvedené vyslovil názor, že nie sú splnené podmienky na preskúmanie napadnutého rozhodnutia podľa § 7 písm. g/ S.s.p. a preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

11. Sťažovateľ podal k vyjadreniu žalovaného vyjadrenie, v ktorom zopakoval a rozviedol dôvody uvedené v kasačnej sťažnosti. Okrem iného poukázal na to, že iné katastrálne konanie ako katastrálne konanie o návrhu na vklad, na uskutočnenie ktorého nie je potrebná osobitná odborná spôsobilosť tvorí menej ako 5% rozhodovacej činnosti štátnych zamestnancov Katastrálneho odboru Okresného úradu Rožňava a nie je plnohodnotným výkonom povolania a z uvedeného dôvodu je vydanie rozhodnutia o odňatí osobitnej odbornej spôsobilosti prekážkou výkonu povolania a zamestnania na Katastrálnom odbore Okresného úradu Rožňava. Žalovaným uvádzané skutočnosti o postavení sťažovateľa a pôsobení na oddelení zápisov práv k nehnuteľnostiam nezodpovedajú skutočnosti a žalovaný týmito skutočnosťami zavádza súd. Žalovaný taktiež zamľčal skutočnosť, že sťažovateľ bol dňa 30.11.2016 odvolaný z funkcie vedúceho štátneho zamestnanca hlavný radca - vedúci oddelenia zápisov práv k nehnuteľnostiam Katastrálneho odboru Okresného úradu Rožňava. Zopakoval, že podľa opisu činnosti štátnozamestnaneckého miesta jeho úlohou ako vedúceho oddelenia zápisov práv k nehnuteľnostiam bolo najmä rozhodovať v katastrálnom konaní o návrhoch na vklad (70% činnosti) a iba 30% činnosti pripadalo na riadenie oddelenia. Tvrdenie žalovaného, že sťažovateľ aj bez tejto osobitnej odbornej spôsobilosti môže vykonávať povolania v študijnom odbore právo sa nevzťahuje na výkon povolania na

oddelení zápisov práv k nehnuteľnostiam, kde jedným z predpokladov výkonu povolania a zamestnania je osobitná odborná spôsobilosť rozhodovať o návrhu na vklad. Dôkazom, že odňatie tohto oprávnenia je v danom prípade prekážkou výkonu povolania je aj to, že Okresný úrad Rožňava mu neponúkol v rámci plnenia svojej zákonom stanovenej povinnosti ponúknuť vhodné štátnozamestnanecké miesto na oddelení zápisov práv k nehnuteľnostiam, ktoré zastával pred vymenovaním do funkcie vedúceho štátneho zamestnanca, ale ponúkol mu len miesto na organizačnom útvere: Okresný úrad Rožňava, katastrálny odbor, Oddelenie technické, dokumentácie a poskytovanie informácií, technicko-informačný referát, kde pri výkone povolania a zamestnania na tomto mieste nie je potrebné oprávnenie na osobitnú odbornú spôsobilosť rozhodovať o návrhu na vklad. Sťažovateľ preto žiadal, aby kasačný súd jeho kasačnej sťažnosti vyhovel a napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 11 písm. g/ S.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v kasačnej sťažnosti sťažovateľa (§ 453 ods. 1 a 2 S.s.p.), postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 S.s.p. a po jej preskúmaní dospel k záveru, že uznesenie krajského súdu je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

13. Podľa § 2 ods. 1 S.s.p. v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

14. Podľa § 2 ods. 2 S.s.p. každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

15. Podľa § 3 ods. 1 písm. b/ S.s.p. rozhodnutím orgánu verejnej správy sa na účely tohto zákona rozumie správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorý je formálne označený ako rozhodnutie alebo je za rozhodnutie považovaný podľa osobitného predpisu a zakladá, mení, zrušuje alebo deklaruje práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby, alebo sa jej priamo dotýka.

16. Podľa § 3 ods. 1 písm. c/ S.s.p., opatrením orgánu verejnej správy sa na účely tohto zákona rozumie správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté.

17. Podľa § 6 ods. 1 S.s.p., správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

18. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti bolo uznesenie krajského súdu č.k. 7Sa/65/2016-20 zo dňa 13. apríla 2017, ktorým podľa § 98 ods. 1 písm. g/ S.s.p. odmietol žalobu, ktorou sa sťažovateľ domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia predsedníčky Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky č. P-8496/2016 zo dňa 09.09.2016, ktorým mu bolo podľa § 33a ods. 4 zákona č. 162/1995 Z.z. odobraté oprávnenie na spôsobilosť rozhodovať o návrhu na vklad do katastra nehnuteľností podľa zákona č. 162/1995 Z.z..

19. Kasačný súd v prvom rade považoval za potrebné uviesť, že sťažovateľ sa v podanej správnej žalobe zo dňa 18.11.2016, (ako i v kasačnej sťažnosti) domáhal súdnej ochrany v súvislosti s vydaním oprávnenia na spôsobilosť rozhodovať o návrhu na vklad do katastra nehnuteľnosti, keď vychádzal (okrem iných) aj z ustanovení § 252 a nasl. S.s.p. upravujúcich inštitút ochrany pre iným zásahom orgánu verejnej správy. Kasačný súd musel prisvedčiť správnosti záveru krajského súdu, že správny súd je v súlade s § 55 ods. 3 S.s.p. povinný každé podanie posudzovať podľa jeho obsahu a preto pokiaľ

sa sťažovateľ domáhal zrušenia napadnutého rozhodnutia, toto podanie nebolo možné podriadiť pod režim ustanovenia § 252 a nasl. S.s.p.. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje i na to, že podanie sťažovateľa nebolo možné kvalifikovať ako žalobu proti inému zásahu orgánu verejnej správy nielen s poukazom na formuláciu žalobného návrhu, ale predovšetkým z dôvodu, že v danom prípade nešlo o tzv. faktický zásah, ktorý je typický pre konanie o ochrane pred iným zásahom, ale prebehol určitý formalizovaný proces zavŕšený vydaním „rozhodnutia“ - oprávnenia na spôsobilosť rozhodovať o návrhu na vklad údajov do katastra nehnuteľností. S poukazom na uvedené a s prihliadnutím na ustanovenie § 55 ods. 3 S.s.p. preto bolo potrebné podanie sťažovateľa vyhodnotiť ako všeobecnú správnu žalobu v zmysle § 177 a nasl. S.s.p..

20. Vychádzajúc z dôvodov kasačnej sťažnosti bolo úlohou kasačného súdu predovšetkým zaujať právny názor k otázke, či predmetné odobratie oprávnenia na spôsobilosť rozhodovať o návrhu na vklad údajov do katastra nehnuteľností je spôsobilé zasiahnuť do subjektívnych práv sťažovateľa, resp. či v ňom možno identifikovať také prvky, ktoré by nasvedčovali možnému autoritatívnemu zásahu do právnej sféry sťažovateľa a teda, či podlieha súdnemu prieskumu v správnom súdnictve.

21. Podľa § 33a ods. 4 zákona č. 162/1995 Z.z., komisia na overovanie odporúčí na návrh katastrálneho inšpektora alebo príslušného okresného úradu predsedovi úradu odobrať oprávnenie na spôsobilosť rozhodovať o návrhu na vklad zamestnancovi, ktorý obzvlášť hrubým spôsobom porušil všeobecne záväzné právne predpisy upravujúce práva k nehnuteľnostiam, alebo zamestnancovi, ktorý úmyselne porušil všeobecne záväzné právne predpisy. Na odobratie oprávnenia na spôsobilosť rozhodovať o návrhu na vklad sa nevzťahuje správny poriadok.

22. Kasačný súd v súvislosti s posúdením vyššie nastolenej otázky týkajúcej sa súdneho prieskumu oprávnenia na spôsobilosť rozhodovať o návrhu na vklad do katastra nehnuteľností uvádza, že na odobratie tohto oprávnenia sa nevzťahuje správny poriadok, to znamená, že o odobratí oprávnenia sa nevydáva rozhodnutie s náležitosťami podľa správneho poriadku a zároveň proti odobratiu nie je možné podať odvolanie v zmysle správneho poriadku. V tejto spojitosti je ale potrebné uviesť, že súdnemu prieskumu podliehajú administratívne úkony správnych orgánov, ktorými sú rozhodnutia vydané v správnom konaní, ako aj rozhodnutia vydané mimo správneho konania. Bez významu je v tomto ohľade formálne označenie administratívneho úkonu, podstatnou je jeho obsahová stránka, teda to, či ide o rozhodnutie (administratívny úkon), ktoré zakladá, mení alebo zrušuje oprávnenia alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorým môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté.

23. Rovnako Najvyšší súd potvrdil, že aj rozhodnutia, ktoré nie sú vydané v správnom konaní, sú preskúmateľné súdom, ak z materiálneho hľadiska spĺňajú podmienky súdneho prieskumu. V rozhodnutí vo veci vedenej pod sp.zn. 8Sžp/4/2011 v tejto súvislosti uviedol, že: „Súdna prax doteraz ustálila, že rozhodnutím správneho orgánu je každé rozhodnutie, ktorým sa zakladajú, menia, rušia alebo ktorým môžu byť priamo dotknuté práva a povinnosti právnických osôb a fyzických osôb. Za spôsobilý predmet súdneho prieskumu sa v zmysle uvedených podmienok súdneho prieskumu a ustálenej súdnej praxe považujú aj povolenia (pozri k tomu napr. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci I. ÚS 354/08) alebo aj listy s charakterom rozhodnutia vydané príslušným orgánom verejnej správy ako právnoaplikačné akty správnych orgánov uvedené v ustanovení § 3 ods. 6 správneho poriadku. Aj keď sa na proces vydávania týchto aktov výslovne nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, v zmysle § 3 ods. 6 správneho poriadku, ktorý spadá do časti upravujúcej základné pravidlá (obsahujúce všeobecné právne princípy správneho konania bez ohľadu na limitujúce zákonné ustanovenia v zmysle mnohých odporúčaní prijatých Výborom ministrov na pôde Rady Európy), platí, že ustanovenia o základných pravidlách konania uvedených v odsekoch 1 až 5 sa primerane použijú aj pri vydávaní osvedčení, posudkov, vyjadrení, odporúčaní a iných podobných opatrení.

24. Podľa § 7 písm. g/ S.s.p., správne súdy nepreskúmajú rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy o nepriznaní alebo odňatí odbornej spôsobilosti fyzickej osobe a právnickej osobe, ak neznamenajú právnu prekážku výkonu povolania alebo zamestnania.

25. Správny súdny poriadok v ustanovení § 7 obsahuje výpočet vecí, ktoré sú mimo právomoci správnych súdov. Dôvody pre vyňatie vecí uvedených v ustanovení § 7 zo súdneho prieskumu sú však predovšetkým procesného charakteru. Ide najmä o aplikáciu zásady subsidiarity súdneho prieskumu a negáciu tých verejnoprávnych vecí, pri ktorých nie je daný priamy dotyk na subjektívnych právach alebo sú spojené s inými než právnymi odbornými otázkami. Nemožno pritom opomínať skutočnosť, že napriek prípadnej možnosti podriadenia určitého rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy pod negatívne vymedzenie právomoci správneho súdnictva v zmysle § 7, bolo by aj takéto rozhodnutie alebo opatrenie preskúmateľné správnymi súdmi v prípade nastúpenia tzv. generálnej klauzuly danej čl. 46 ods. 2 Ústavy SR, podľa ktorej z právomoci súdu nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

26. Z právomoci správneho súdu je v zmysle § 7 písm. g/ S.s.p. vyňatý aj prieskum rozhodnutí a opatrení orgánov verejnej správy o nepriznaní alebo odňatí odbornej spôsobilosti fyzickej osobe a právnickej osobe. Dôvodom je skutočnosť, že odborná spôsobilosť, je v zásade spojená s vyhodnotením inej než právnej otázky. Rozsah vyňatia spod súdneho prieskumu je však nutné posudzovať reštriktívne v tom smere, že aj rozhodnutie alebo opatrenie týkajúce sa odbornej spôsobilosti musí byť vydané v rámci zákonného procesného postupu. Inými slovami aj v takýchto prípadoch môže správny súd preskúmať zákonnosť daného rozhodnutia alebo opatrenia z hľadiska dodržania procesnoprávných noriem. Správny súdny poriadok súčasne z vecí uvedených v ustanovení § 7 písm. g/ S.s.p. vzhľadom na potrebu chrániť subjektívne práva fyzických a právnických osôb ustanovuje výnimku, pri ktorej bude zachovaná právomoc správneho súdnictva. Správny súd v zmysle nej bude v plnom rozsahu preskúmať zákonnosť tých rozhodnutí alebo opatrení orgánov verejnej správy týkajúcich sa nepriznania alebo odňatia odbornej spôsobilosti fyzickej alebo právnickej osobe, ak táto odborná spôsobilosť bude znamenať právnú prekážku výkonu povolania alebo zamestnania.

27. Z obsahu súdneho spisu kasačný súd zistil, že sťažovateľ mal na Okresnom úrade Rožňava, katastrálnom odbore zastávať funkciu vedúceho oddelenia zápisov práv k nehnuteľnostiam. Pracovná náplň sťažovateľa ako vedúceho štátneho zamestnanca však nespočívala iba v rozsahu riadenia oddelenia, organizovania a kontroly plnenia úloh podriadenými zamestnancami, ale jej súčasťou bola i rozhodovacia činnosť vyplývajúca mu práve z oprávnenia na spôsobilosť rozhodovať o návrhu na vklad do katastra nehnuteľnosti podľa zákona č. 162/2015 Z.z., ktoré mu bolo vydané pod č. LO-275/2012, ev.č. 1037 dňa 12.01.2012. Z uvedeného je zrejmé, že sťažovateľ tak nielen z titulu funkcie vedúceho štátneho zamestnanca, ale i oprávnenia rozhodovať vo vkladovom konaní zodpovedal za činnosť jeho podriadených zamestnancov. Pokiaľ bol teda sťažovateľ ako vedúci štátny zamestnanec zodpovedný za chod oddelenia zápisov práv k nehnuteľnostiam je logické, že s výkonom tejto funkcie bolo neoddeliteľne spojené i oprávnenie rozhodovať o návrhu na vklad. Podľa názoru kasačného súdu slovné spojenie „právnú prekážku výkonu povolania alebo zamestnania“ obsiahnuté v § 7 písm. g/ S.s.p. je potrebné v danom prípade interpretovať extenzívne v tom zmysle, že pod takou prekážkou je nutné s odkazom na účel správneho súdnictva vymedzený v ustanovení § 2 ods. 1 S.s.p. rozumieť aj určitý kvalifikovaný post v rámci pracovného vzťahu, ktorého výkon je neoddeliteľne spojený s odbornou spôsobilosťou, ktorá príslušným rozhodnutím alebo opatrením orgánu verejnej správy buď nebola priznaná alebo bola odňatá. Vzhľadom na vzájomnú prepojenosť postavenia sťažovateľa ako vedúceho zamestnanca s oprávnením rozhodovať o návrhu na vklad bolo potrebné prisúdiť odňatiu tohto oprávnenia relevantný význam nielen vo vzťahu k samotnej strate oprávnenia rozhodovať vo vkladovom konaní ale i vo vzťahu k možnému dopadu na jeho kvalifikovaný post v rámci štátnozamestnaneckého pomeru, t.j. jeho postavenia ako vedúceho štátneho zamestnanca.

28. Kasačný súd preto s poukazom na uvedené dospel k záveru, že odňatie oprávnenia sťažovateľovi ako vedúcemu štátnemu zamestnancovi (zodpovednému za chod riadenia oddelenia zápisov práv k nehnuteľnostiam) na spôsobilosť rozhodovať o návrhu na vklad údajov do katastra nehnuteľnosti podľa zákona č. 162/1995 Z.z. je potrebné považovať za kvalifikovanú prekážku v zmysle § 7 písm. g/ S.s.p., t.j. právnú prekážku výkonu povolania, ktorú skutočnosť je potrebné i s poukazom na vyššie popísané predpoklady výluky zo súdneho prieskumu vyhodnotiť tak, že ide o individuálny správny akt - opatrenie,

ktoré podlieha súdnemu prieskumu v správnom súdnictve. Špecifickosť tohto správneho aktu ako opatrenia podliehajúceho súdnemu prieskumu vzhľadom na kasačný súd i v tom, že kým za iných okolností je dôvodom výluky zo súdneho prieskumu predovšetkým skutočnosť, že odborná spôsobilosť, je v zásade spojená s vyhodnotením inej než právnej otázky, v danom prípade išlo u sťažovateľa o posúdenie jeho odbornej znalosti právnej úpravy na úseku katastra nehnuteľnosti, resp. dôvodom vedúcim k odňatiu oprávnenia bolo obzvlášť hrubé porušenie právnych predpisov upravujúcich práva k nehnuteľnostiam v zmysle § 33a ods. 4 zákona č. 162/1995 Z.z. a teda nešlo o čisto technickú alebo inú otázku, ktorá by nemala akúkoľvek súvislosť s posúdením právnych skutočností.

29. Kasačný súd preto napadnuté uznesenie krajského súdu postupom podľa § 462 ods. 1 S.s.p. z dôvodu uvedeného v ustanovení § 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

30. Úlohou krajského súdu bude v ďalšom konaní preskúmať napadnuté opatrenie s poukazom na vyššie popísané aspekty súdneho prieskumu správnych aktov, ktoré neboli výsledkom administratívneho konania, vysporiadať sa s námietkami účastníkov konania (vrátane námietky sťažovateľa týkajúcej sa nesprávnosti postupu krajského súdu, ktorý mal vo veci konať so subjektom - žalovaným bez toho, aby bol pasívne legitimovaný), vo veci znova rozhodnúť a svoje rozhodnutie presvedčivo a zrozumiteľne odôvodniť.

31. Podľa § 469 S.s.p., ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia a k vráteniu veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, krajský súd aj orgán verejnej správy sú viazaní právnym názorom kasačného súdu.

32. Súčasne krajský súd v novom rozhodnutí opätovne rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 S.s.p.).

33. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.